

meldt af firmaerne, der markedsførte dem – på trods af, at firmaerne havde anket Miljøstyrelsens afslag på godkendelse.

Hvad angår »de ensartede principper« for godkendelse af plantebeskyttelsesmidler (direktiv 94/43/EØF), er de implementeret i dansk ret. Som nævnt i lovforslagets bemærkninger, side 4 nederst, og i besvarelsen af spørgsmål 13 finder retningslinjerne i »de ensartede principper« imidlertid ikke anvendelse, før det aktivstof, midlet indeholder, er vurderet og optaget på EU's positivliste. Listen indeholder ingen stoffer endnu.

Da Danmark således endnu ikke er forpligtet til at vurdere midlerne i henhold til »de ensartede principper«, er Danmark heller ikke forpligtet til at anvende de sikkerhedsfaktorer, der angives dér.

Hvad angår forskellene på sikkerhedsfaktorerne i »de ensartede principper« og i de danske »Rammer for vurdering af plantebeskyttelsesmidler« – og de sundheds- og miljømæssige begrundelser herfor – kan henvises til besvarelsen af spørgsmål 14 og 37.

Det tidligere »kriteriedokument« var udarbejdet i samarbejde med både danske og udenlandske eksperter. Miljøstyrelsens nuværende »Vejledende rammer for vurdering af plantebeskyttelsesmidler« har været forelagt såvel det bredt sammensatte Bekæmpelsesmiddelråd som udvalget. Det fremgår endvidere af lovforslaget, at vurderingsgrundlaget fremover vil blive forelagt udvalget årligt.

Det er derfor ikke korrekt, når Peter Pagh anfører, at det er ministeren, der via Miljøstyrelsen fastlægger eksponeringsmodeller, acceptniveauer og sikkerhedsfaktorer. Det er for eksempel ikke ministeren, der fastlægger EU's grænseværdi for indholdet af pesticider i drikkevand.

I øvrigt kan der henvises til lovbemærkningerne, side 7, og besvarelsen af spørgsmål 12, 13 og 14, der uddyber, hvad begreberne indeholder, og hvilke dele af vurderingen der baserer sig på henholdsvis videnskab og en politisk stillingtagen til, hvilket beskyttelsesniveau der ønskes.

Hvad angår spørgsmålet om notifikation af forbudsloven fra 1994, kan henvises til bemærkningerne til lov nr. 438. Heraf fremgår, at informationsproceduredirektivet ikke gælder, når der er direktiv på området – i dette tilfælde

plantebeskyttelsesmiddeldirektiv 91/414/EØF – idet dette direktiv selv indeholder en særlig informationsregel.

Lov nr. 438 skulle således ikke notificeres, og det fremgår af bemærkningerne, at Miljøministeriet gennemførte en uformel konsultation med Kommissionen om forslaget til lov nr. 438. Europa-Kommissionen har ikke i de forløbne to år givet udtryk for, at lov nr. 438 skulle notificeres efter informationsproceduredirektivet. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 20.

Hvad angår eksperternes mulighed for at vurdere den videnskabelige holdbarhed af Miljøstyrelsens konklusioner, kan der henvises til besvarelsen af spørgsmål 37. Besvarelsen konkluderer, at de afgørelser, der i fremtiden træffes ved EU-revurderingen af aktivstofferne, kan blive anderledes end de afgørelser, Danmark træffer i medfør af de nugældende overgangsregler – ikke fordi de danske afgørelser er truffet på et uvidenskabeligt grundlag, men fordi beskyttelsesniveauet på nogle punkter er højere i Danmark end i EU som helhed.

Set i dette lys er de danske forbud ikke på kollisionskurs med EU-retten ud fra en juridisk synsvinkel.

I henvendelsen citerer Peter Pagh bemærkningerne side 7, om at eksperterne ikke skal tage stilling til, om Miljøstyrelsens konklusioner om et middels egenskaber er videnskabeligt bevist. Han undlader imidlertid at citere den efterfølgende, juridiske forklaring på, hvorfor det forholder sig sådan.

Lovbemærkningernes side 7 oplyser nemlig, at det ifølge kemikalieloven er tilstrækkeligt at begrunde et forbud med, at midlet på grundlag af foreliggende undersøgelser eller erfaringer formodes at være særlig farligt for sundheden eller særlig skadeligt for miljøet. Disse betingelser for ikke at godkende et bekæmpelsesmiddel fremgår af lovens § 35, stk. 1, der kom ind i loven så langt tilbage som i 1987.

Hvad angår lovforslagets forhold til reglerne i forvaltningsloven, henvises til de specielle bemærkninger til § 35 e, stk. 1, og besvarelsen af spørgsmål 21, 25, 26 og 38.

Det fremgår blandt andet heraf, at lovforslaget i hovedtræk følger principperne i forvaltningsloven, at virksomheden har lejlighed til at sætte sig ind i sagens dokumenter, at der foretages partshøring, og at virksomheden har ad-